



Torenklanken

Bevrijd!

*Het gezin Schaar.
V.l.n.r.: Loes, Neeltje, Albert
en Nelly (1945). Bron foto:
N. van der Let-Schaar*



Kleine Nelly zat in de klas boven haar schriftje gebogen toen opeens hoofdonderwijzer Van der Kapelle in de klas verscheen. 'Hij smoesde even met de meester. Plots hoorde ik mijn naam: "Nelly, ga gauw naar huis, want je vader is teruggekomen." 'Oh', zei ik. Nog een keer zei hij: "Je mag naar huis: rennen!" Ik wist echt niet wat er aan de hand was, maar ik vloog de deur uit.'

Vader Albert Schaar woonde met zijn vrouw Neeltje Jannetje de Haan en hun twee kleine kinderen Loes en Nelly op de Zaandammerstraat. De oorlog was begonnen. Niet dat ze daar nu zoveel van merkten. Albert werkte bij Cacao de Zaan in Koog aan de Zaan. Mijnheer Molenaar echter, ambtenaar bij de gemeente Wormer, adviseerde hem om 'voor de veiligheid' toch maar bij de brandweer te gaan werken. Brandweermensen zijn altijd nodig en als je bij de brandweer zat, werd je niet bij de oorlog betrokken. Maar het liep anders. In 1943 werden door de bezettende macht alle jongens en mannen opgeroepen om zich te melden. Er was in Duitsland een groot tekort aan arbeidskrachten ontstaan om het oorlogsmaterieel op peil te houden. De Arbeitseinsatz was begonnen. Ook vader Albert moest zich melden en werd tewerkgesteld in Berlijn. Moeder Neeltje en haar twee dochtertjes van 1 en 7 jaar oud bleven achter.

Gelukkig woonden opa Cornelis de Haan en oma Neeltje de Boer dichtbij en steunden de jonge moeder op allerlei mogelijke manieren. 's Nachts sliepen zij bij hun dochter in huis. Hoelang Albert weg zou blijven, daar had moeder Neeltje geen idee van. Zij onderhield contact met haar man via brieven. Steevast sloot zij foto's van de kinderen bij, zodat haar echtgenoot bij de ontwikkeling van de kinderen betrokken zou blijven. De thuiskomst van Albert, direct na de bevrijding, was een groot feest. Familie, vrienden, burens en kennissen kwamen langs en brachten bloemen mee om hun vreugde over de terugkeer samen met het gezin te delen. Op de goede afloop kon 'een fijntje gedanst worden'.

Lucie Koelemeijer

Van het bestuur door Albert Stol

Met tevredenheid kunnen we terugzien op onze ledenvergadering van 28 maart jl. De opkomst was groot en de lezing van Sjors van Leeuwen en de vertoonde films werden zeergewaardeerd. Tijdens het huishoudelijk gedeelte werd onder meer besloten het bestuur met één lid uit te breiden. Op voorstel van het bestuur werd hiertoe benoemd de heer Marc Grandiek. Hieronder stelt hij zich aan u voor. Wij zijn blij met deze verbreding van het bestuur want het aantal activiteiten van ons Genootschap neemt alleen maar toe.

Hiernaast geven we een overzicht van hetgeen dit jaar allemaal op stapel staat. Eén belangrijk onderdeel wil ik er hier uitlichten, namelijk het

jaarboek. Al in 2006, dus kort na de oprichting, verscheen het eerste jaarboek met een keur aan artikelen over de geschiedenis van Wormer en Jisp, alle gebaseerd op gedegen onderzoek. En tot dusver is het ieder jaar gelukt een kwalitatief en inhoudelijk zeer gewaardeerd jaarboek uit te brengen. Een prestatie van formaat! Ook dit jaar wordt door de redactie met diverse gastauteurs, onder eindredactie van René van Maanen, volop gewerkt aan het *Jaarboek 2019*. Niet onvermeld mag blijven dat het lidmaatschap onder meer recht geeft op een jaarboek hetwelk dan tijdens de Genootschapsdag aan de leden wordt uitgereikt. Alleen al om die reden ligt het zeer voor de hand om lid te worden van het Historisch Genootschap.

Even voorstellen

Het is een goed gebruik dat een nieuw bestuurslid zich via deze weg aan u voorstelt. Uiteraard maak ik van deze gelegenheid gebruik. Mijn naam is Marc Grandiek. Ik woon in Wormer, ben getrouwd en we hebben twee kinderen. Behalve dat ik in Wormer woon, ben ik er ook geboren en getogen. Na een lange periode werkzaam te zijn geweest bij FKG architecten in Koog a/d Zaan ben ik per 1 januari van dit jaar in dienst getreden bij het Centraal Bureau Bouwbegeleiding in Arnhem als directievoerder-toezichthouder. In mijn rol als bestuurslid van de stichting Beschuitstoren en namens FKG architecten ben ik betrokken geweest bij de bouw van de Beschuitstoren. In deze periode heeft intensief overleg plaats gehad met het Historisch Genootschap, waar ik uiteraard lid van ben, en heb ik diverse mensen beter leren kennen. Naar aanleiding van dit contact ben ik benaderd om zitting te nemen in het bestuur. Aangezien mijn

roots in Wormer liggen, vind ik het leuk om mijn bijdrage te kunnen leveren aan het werk van het Genootschap en ga hier dan ook met veel plezier mee aan de slag. Ik ga jullie zeker zien! *Marc Grandiek*



Activiteiten in 2019 door Albert Stol

Torenerf

Het is inmiddels traditie dat het Genootschap tijdens de zomermaanden in Torenerf een expositie verzorgt met afbeeldingen van het vroegere Wormer. Deze keer is het thema 'Mensen in Wormer' gebaseerd op een eerder gehouden expositie tijdens de Open Monumentendagen van 2010. De expositie is vanaf 20 mei tot eind juni te bezichtigen. Omdat Torenerf dit jaar zestig jaar bestaat, verzorgen we op 27 mei een speciale Genootschapsdag met 's morgens om 10.30 uur een lezing 'Rondom het Torenerf' door ons erelid Jan Blokker en 's middags vanaf 14.30 uur de films *Het gat van Wormer* en *Optocht en blijspel in Wormer 1948*.

Ratatouille

Desgevraagd hebben wij het opleidingsorkest Ratatouille historisch materiaal aangeleverd als inspiratiebron voor het componeren van de *Beschuitstorensuite*. Deze zal door hen ten gehore worden gebracht tijdens de opening van het festival *Door het lint* op 6 juli, op het plein voor de Beschuitstoren. Het Genootschap zal hierbij een faciliterende rol vervullen. Mogelijk zal de *Beschuitstorensuite* nogmaals worden uitgevoerd op zondag 15 september tijdens de Open Monumentendagen ook op het plein bij de Beschuitstoren.

Open Monumentendagen 14 en 15 september 2019

Het thema is 'Plekken van plezier' en in de vorige *Torenklanken* hebben we al aangekondigd dat wij ons daarom dit jaar gaan richten op de herbergen, cafés en kroegen van Wormer en Jisp van vroeger en nu. Onze oproep om foto's en verhalen hierover heeft veel reacties opgeleverd. Inmiddels is vrijwel alle materiaal door de commissie verwerkt en ligt een eerste concept voor een prachtig boek met veel unieke afbeeldingen en interessante verhalen klaar voor correctie.

Dit jaar zullen we op zaterdag 14 september in het Moriaanshoofd een expositie inrichten en het boek presenteren.

Op zondag 15 september gaan we de Beschuitstoren open stellen en daar een historische boekenmarkt organiseren en zoals hiervoor genoemd, is er wellicht een optreden van Ratatouille.



Lucifersdoosje(?) van Café 't Centrum van A. van Liempt. Bron: Collectie HGW.

Trouwfoto's in het oude Raadhuis

De familie Zwart is in samenwerking met het Genootschap voornemens om op zaterdag 14 september een expositie in te richten van trouwfoto's die destijds in het oude gemeentehuis zijn genomen. De oproep in de media heeft veel respons opgeleverd, in totaal ca. 90 foto's. Deze worden door ons gedigitaliseerd en geregistreerd. Verder zullen we meewerken aan het realiseren van de expositie. Tijdens de expositie is het mogelijk om opnieuw een foto te laten maken op dezelfde plek als destijds.

Zomaar een Wormernees door Frans Koelemeijer

In het *Wormer en Jisper Advertentieblad* van 15 juli 1929 verscheen een gedicht van M. Koster (hij schreef vaker gedichten in dat blad), waarin onder meer de naam van Muus de Haan figureerde. Het gedicht had als titel 'Met de Wormer oudjes uit rijden'.

Zoals duidelijk wordt uit het gedicht was Muus de Haan groenteman in Wormer. Hij ventte langs de deuren, en het bijzondere was dat hij dat deed vanuit een hondenkar. Als hij dan 's avonds klaar was, ratelde hij met zijn wagen over de dorpsweg. Muus zat op een van de zijanten van de kar, en liet zich rijden door zijn hond, die - verlangend naar voedsel, drinken en rust - rende alsof de vrijheid ermee was te verdienen, op weg naar zijn plek aan de Dorpsstraat.

Muus woonde in een houten huisje aan de Dorpsstraat. Het pand stond ongeveer tegenover de oude burgemeesterswoning van Loggers. Het zal niemand verbazen dat het huis is afgebroken. Ervoor in de plaats kwamen twee woningen, gescheiden door een steeg in het midden (huidige Dorpsstraat 352-354).

Muus de Haan was afkomstig uit Oosthuizen. Hij huwde met Jannetje Pot uit Wormer en vestigde zich in 1881 in Wormer. Hij was aanvankelijk arbeider en boerenknecht in de Engewormer (daar heeft hij ook enige tijd gewoond) en ten slotte groenteman.

Met Jannetje kreeg hij twee zoons, Cornelis en Jan, beiden schilder van beroep. Zoon Jan schilderde ook in zijn vrije tijd en dan zag het huisje van zijn vader eruit als op de foto rechtsonder op de pagina hiernaast.

Zoon Cornelis woonde in de Eendrachtstraat op nummer 31, en daar zien we vader Muus wederom poseren met zijn transportmiddel.

Bron foto's: N. van der Let-Schaar.

Muus de Haan reed met den Dokter,
Boog en knikte met veel air:
„Aan mijn lijf geen groentenwagen,
Heden ben ik millionair“.

Gravendijk stond op 't gestoelte,
Zag op de Commissie neer:
„Mijne dank, uit naam der oudjes,
Zulk een perzik smaakt naar meer“.

Toen terug weer, naar den Heimat,
Voor de oudjes wel wat laat . . .
Toen ze weer in Wormer kwamen:
Duizend menschen langs de straat.

Fragment van het gedicht waarin groenteman Muus de Haan figureert.



Muus de Haan achter zijn huis aan de Dorpsstraat.



Muus de Haan poserend met zijn hondenkar voor het pand van De Wit. Bron foto: Waterlands Archief.



Het houten huisje van Muus de Haan aan de Dorpsstraat.



Poserend voor het huis van Muus: de vrouw van Muus' zoon Cornelis (links) en haar dochter Neeltje.



Muus de Haan voor het huis van zijn zoon Cornelis in de Eendrachtstraat.



Het huisje van Muus de Haan geschilderd door zoon Jan in de jaren twintig van de vorige eeuw.

EHBO-wedstrijd in de Lepelaar door Reijer van 't Slot

We schrijven een vrijdagavond ergens in de winter van het jaar 1960. Ik zit bij m'n vader achterop de Solex, beentjes keurig in de fietstassen op weg naar De Lepelaar te Jisp. Het zal een avond worden die ik niet snel zal vergeten; we zijn op weg naar een EHBO-wedstrijd.

In die tijd was mijn vader leider van het Oostzaanse team dat meedeed aan de plaatselijke wedstrijden. Iedere vrijdagavond werd er door onze huisarts dr. Thorbecke in het Weeshuis les gegeven aan dit team om ze klaar te stomen voor deze wedstrijden. Als er weer eens iets nieuws was geleerd op deze avond was ik daarna altijd de klos om 'slachtoffer' te spelen (ik was de jongste thuis, vandaar). Regelmatig werd ik in een soort brandweergreep naar boven gebracht of moest ik spelen alsof ik van de trap was gevallen. Ik lag dan met een gebroken arm of been onder aan de trap met vaak ook nog wat nagemaakte vleeswonden. Pa kon zich vervolgens met rollen verband, pleisters en wat spalken een beetje uitleven op mij en vaak ging ik, vermomd als mummie, onder de wol.

Bij de plaatselijke wedstrijden werd bijna altijd gebruik gemaakt van een 'Houten Klaas'; dit was een houten pop die als slachtoffer fungeerde. De wedstrijd bestond dan uit het zo goed en snel mogelijk verbinden van deze 'Klaas'. Vanwege het feit dat het deze avond in Jisp om het kampioenschap voor de Zaanstreek ging, was er besloten om het deze keer met echte 'slachtoffers' te doen. Je begrijpt het al; ik was uitverkoren om op deze avond de hoofdrol te spelen. Ik moest spelen alsof ik met de fiets was aangereden door een auto; ik had een verbrijzeld rechter onderbeen, en verder hier en daar nog wat diepe vleeswonden. De chauffeur van de auto lag nog in het water en ik lag met de

fiets nog net op de walkant. Het decor van dit vreselijke verkeersongeval bestond slechts uit vier planken die op de grond lagen waarop met grote letters 'sloot' en 'weg' waren geschilderd. (Decorbouw bestond in die tijd nog niet.)

Om er als hoofdrolspeler er goed uit te zien had m'n moeder voor deze avond een prachtige zwarte manchester broek gekocht met bijpassend geruit hemd. Ook kreeg ik natuurlijk nieuw ondergoed aangemeten; je kon immers nooit weten! Aangekomen in Jisp werd ik door een oudere dame een beetje geschminkt, met plakband en wat bloederige foto's en wat rode namaakverf werden wat enge wonden gemaakt maar veel stelde dit in die tijd niet voor. Vervolgens werd ik naar het podium gebracht en moest ik gaan liggen onder een oude fiets, half op de plank met de tekst sloot zodat iedereen zou begrijpen dat ik niet was verdronken. De eerste ploeg die ons moest redden en vervolgens verbinden, was de ploeg uit Purmerend. Zij wisten echt van wanten; binnen 12 minuten lag ik verbonden en gespalkt op een brancard klaar om vervoerd te worden naar het ziekenhuis. Bij de tweede

'Om er goed uit te zien had m'n moeder een prachtige zwarte manchester broek gekocht met een bijpassend geruit hemd'



Boven: De chauffeur van de auto wordt gered uit de sloot. Onder: De twee gewonden worden onderzocht.
Foto's: Collectie familie Van 't Slot.





Boven: Het slachtoffer wordt verbonden. Onder: Winnaar van de EHBO-wedstrijd Oostzaan. Reijer van 't Slot is de knielende jongen met bril. Foto's: Collectie familie Van 't Slot.



'Bij het optillen gilde ik het uit van de pijn waardoor een deelnemer zo schrok dat ik half van de brancard af viel'

ploeg (Westzaan) begon ik het allemaal wat minder eng te vinden en besloot ik om een klein beetje meer komedie te gaan spelen. Bij het optillen gilde ik het uit van de pijn waardoor één deelnemer zo schrok dat ik half van de brancard af viel. De laatste ploeg voor de pauze had waarschijnlijk door de wedstrijdspanning het beschreven ongeval niet goed bestudeerd, ze dachten dat IK was verdronken en een oudere man (een stevige roker met een klapperend kunstgebit en een adem die ik nooit meer zal vergeten) begon bij mij mond-op-mondbeademing toe te passen! Ik had het even niet meer, ik stikte bijna en wist niet wat ik moest doen, ik schaamde me dood, het liefst wilde ik nu echt verdrinken!

Na de pauze was het de beurt aan de ploeg uit Zaandam, dit waren de kampioenen van het voorgaande jaar en dus vastbesloten om een goede tijd neer te zetten. Deze ploeg ging veel sneller te werk dan alle voorgaande ploegen. Om goed en snel bij mijn verbrijzelde been te komen hanteerde een overenthousiaste jonge dame een grote schaar en in plaats van de broek netjes te laten zakken werd m'n mooie nieuwe zwarte manchesterbroek tot boven aan toe opengeknipt... niet op de naad maar dwars doormidden. Daar ging m'n nieuwe broek; ik kon wel janken! In paniek sprong ik overeind en verstoorde hiermee natuurlijk het optreden van de ploeg uit Zaandam. (Ze zijn waarschijnlijk mede door dit incident geen eerste geworden.)

Met pleisters, nietjes en wat plakband heeft de jury nog geprobeerd om m'n broek een beetje te repareren zodat ik toch nog verder kon spelen, maar voor mij was de lol er af. Achterop de Solex op weg terug naar Oostzaan, was de fietstas net niet hoog genoeg om de wind uit de opengeknipte broek te houden. Met een steenkoud rechterbeen, maar met de belofte dat ik spoedig weer een nieuwe broek zou krijgen, viel ik veel later in slaap. Ik droomde vreselijk die nacht.

Oh ja, Oostzaan werd eerste die avond, en dus kampioen van de Zaanstreek.

Van de penningmeester: contributie-inning

De contributie is sinds 2017 € 17,50 per jaar. Wij verzoeken u dit bedrag zo spoedig mogelijk over te maken op ons rekeningnummer IBAN NL 43 RABO 0114 540 179 onder vermelding van uw lidmaatschapnummer en Contributie 2019.

Heeft u ons gemachtigd, dan hoeft u niets te doen. Het bedrag is dan net als vorig jaar eind maart door ons automatisch afgeschreven.

Heeft u vragen? Neem dan gerust contact op met mij:
075-6426181 of penningmeester@genootschapwormer.nl.

De penningmeester, Marc van der Hout

Noord-
Hollands

jongste snoeker!

De 3-jarige Klaas Wester
uit . . . Jisp



Teekening M. Oortwijn, Purmerend.

Kleine Klaas die ging uit visschen.
Voelde zich heel mans en groot.
Moeder zei: „Pas op hoor Klaasje,
Niet zoo erg dicht bij de sloot”.
Met een draadje, en een boomtak
Was hij reuze in z'n schik.
En de dreumes van drie jaren
Keek met echten visschersblik.
Wat was dat?.. Ons Jispenaar
Raakte leelijk van z'n stuk,
Door heel Jisp klonk toen de
„angstkreet”.
„Moeder, moeder, ik heb tuk...
Wat hij op den walkant sleepte
Was een echte flinke snoek.
(Bijna deed de kleine visscher

Van de angst iets in z'n broek).
Jisp dat raakte in extase
Bij het zien van zulk een buit;
En men zei (écht op z'n Jispers)
„Ja, die Klaas dat is een guut”.
Jisp dat is het land van snoeken.
Dat is overal bekend.
Straks komt er voor al die
visschers
Op Jisp een verkeersagent!
't Is een pracht stuk propaganda
Van dien kleinen visschersbaas.
En we brengen dus zeer gaarne
Hulde aan dien dapp'ren Klaas!
JAAP KLAPMUTS
28 oktober 1943

Klaas Wester, een
jochie van drie jaar
uit Jisp, ging Maan-
dagmiddag met een
boomtak en een
stuk garen met een
haakje op de snoek-
jacht. Dat het suc-
ces niet altijd in de
uitrukting schuilt,
bewees deze vis-
scher in den dop,
want hij ving een
snoek van liefst 65
c.m.! De kleine
man huilde van
schrik en vreugde
tegelijk.

Schenkingen

- Van ons lid Jan Bolleman, Amstelveen, een dvd met daarop door hem gemaakte films over de sloop van Van Gelder en de viering van 700 jaar Wormer.
- Van mevrouw Grandiek, Wormer, een schilderijtje van de Beschuitstoren, omstreeks 1920 geschilderd door Jb. Grandiek Gz.
- Van ons lid C.J. Kindt, Wormer, een aantal geëmailleerde borden uit de gesloopte papier-fabriek Van Gelder met namen van verschillende ruimtes en machines.
- Van dierenarts Joost van Erp, *Het Koeboek*, met handgeschreven recepten voor genezing van ziekten van vee. De recepten waren in het bezit van de boeren Servaas in de Engewormer. Deze zijn bewerkt en van toelichting voorzien door Van Erp.
- Van mevrouw Heijnen Siekerman, Wormer, verschillende familiefoto's, trouwboekjes van familie teruggaande tot 1885, een poëziealbum uit 1918 en twee koffers met schilderijen en litho's met taferelen van Wormer en omgeving van de hand van Jacob Biesboer en twee grote afdrucken van de molenkaart van Wormer.
- Van Maarten de Groot diverse zaken waaronder materiaal betrekking hebbende op zijn vader Willem de Groot.
- Van familie Baak, Wormer, een ansichtkaart van de Beschuitstoren uit 1937 en een exemplaar van het *Theatrum Macinarum Universale* ofwel *Het Groot Algemeen Moolenboek*, een herdruk van het boek uit 1761, van 'Johannis van Zyl, moolenmaker van Lexmond en in 't koper gebragt door Jan Schenk'.
- Van de heer D. Roorda, Karnstraat 6, Wormer, een verzameling kaarten met historische afbeeldingen.
- Van mevrouw G. Lelie-Rezee, Harenmakers 1, Wormer, papier en foto's van familie Rezee, periode WO II.
- Van Dick van Blokland een ingelijste foto van oliemolen De Herder aan het Zwet, destijds eigendom van familie Wildschut en gesloopt in 1904.
- Van een anonieme schenker het jongensboek *Dolle Dirck de Saankanter*, 1962, geschreven door Dick Dreux.
- Van mevrouw Trees Walta, Dorpsstraat 73, Jisp, van de St. Jozefschool, fotoboeken met klassenfoto's, albums met kindertekeningen alles van de periode 1963 t/m 2001, scripten van musicals en het gedenkboek 1931-1981.

Wordt vervolgd in de volgende editie van *Torenklanken*.

Correctie bij de vorige schenkingslijst:

Schenking van zelfgemaakt lesboek in de laatste Oorlogswinter door 13-jarige broer van mevrouw T. van Gemeren-Rus. Zijn meester Wim Brinkkemper gaf zijn groepjes les in het huis van de familie Leeuwerink, Tuinstraat 1 en niet, zoals abusievelijk vermeld, in de Schansstraat.

Alle schenkers hartelijk dank. Geschonken foto's en dia's zullen door onze fotowerkgroep worden gescand en ingevoerd in de beeldbank van het Waterlands Archief en daarna in beheer worden overdragen aan dit archief. De overige objecten zullen wij goed bewaren en eventueel gebruiken.

De redactie

Agenda

- **20 mei tot eind juni 2019 – Expositie Torenerf**
Thema: Mensen in Wormer
- **Zaterdag 6 juli - Door het lint**
13.00–13.30 uur: Uitvoering van de *Beschuittestorensuite* door Ratatouille bij de Beschuitstoren
- **Zaterdag 14 september 2019 – Open Monumentendag**
Expositie over de herbergen, cafés en kroegen van Wormer
Locatie: Het Moriaanshoofd, Dorpsstraat 417, Wormer
- **Zondag 15 september 2019 – Open Monumentendag**
Bezichtiging van de Beschuitstoren met toebehoren, verkoop van historische boeken over Wormer en omstreken.
Locatie: Dorpsstraat 127, Wormer
- **Medio november 2019 - Uitreiking Jaarboek 2019 en expositie**

Gaat u verhuizen? Of heeft u een ander e-mailadres?

Laat het ons weten! Schriftelijk: Historisch Genootschap Wormer p/a De Lindeboom 22, 1531 PM Wormer. E-mail: secretaris@genootschapwormer.nl

Colofon

Torenklanken is een kwartaaluitgave van het Historisch Genootschap Wormer. Een lidmaatschap kost € 17,50 per jaar.

Redactie

Frans Koelemeijer, Lucie Koelemeijer, Albert Stol (eindredactie),
Wietske van Soest (opmaak)
Redactieadres: De Lindeboom 22, 1531 PM Wormer
E-mail: torenklanken@genootschapwormer.nl

Bestuur

Peter Roos, voorzitter
Arthur van Haarlem, secretaris
Marc van der Hout, penningmeester
Marc Grandiek
Nico Koelemeijer
Albert Stol

Jaarboek

Redactie: Nico Koelemeijer, René van Maanen,
Els Mak, Dick Pranger
E-mail: jaarboek@genootschapwormer.nl

Fotowerkgroep

Carla Koetsier, Rita van de Wiel,
Henk Wijngaards

Beschuittestorencommissie

Frans Hanegraaf, Albert Stol, Mart Daas, Frans Götz

Commissie OMD 2019

Frans Koelemeijer, Lucie Koelemeijer, Henk Wijngaards, Albert Stol

Historisch Genootschap Wormer

De Lindeboom 22, 1531 PM Wormer, 075 - 888 02 79
Opgericht: 14 december 2005
KvK-nummer: 34242956
Rabobank: IBAN NL43 RABO 0114 5401 79
E-mail: secretaris@genootschapwormer.nl
Website: www.genootschapwormer.nl
Facebook: Historisch Genootschap Wormer

